

magaj na Brezje. Romanje je združeno s vse-slovenskim taborom tretjerednikov. Po vseh železnicah dravske banovine je dovoljena polovična voznina. Vsi redni vlaki na vseh progah bodo ojačeni. Potovali bomo torej z rednimi vlaki! Vlaki vozijo ob tem-le času: Iz Maribora ob 9.16 zjutraj; iz Celja ob 10.59, iz Brežic ob 10.08; iz Savinjske in Mistlinjske doline pripelje vlak v Celje ob 10 dopoldne. Zahtevajte pri železniških blagajnah rumene izkaznice po 2 din. Na Brezjah morate dati žigosati te izkaznice!

Sporod na Brezjah. V soboto, 2. julija ob 17.30 prihod na Brezje in poklonitev Zavetnici Slovencev. Nato zasebna pobožnost in odmor. Ob 20 govor v cerkvi, po govoru procesija z baklami. Takoj nato bodo Franciškovci križarji uprizorili na prostem versko igro »Sv. Tarzicij: mučenec presvete Evharistije«. — V nedeljo, 3. julija: Svete maše od 4 dalje. Ob 9.30 cerkveni govor in sv. maša na prostem. Po službi božji na istem prostroru tretjeredno zborovanje.

Iz drugih taborov

Značilen JNS pozdrav. V Mariboru se gradi v magdalenskem okraju prepotrebna nova cerkev, ki je za njo bil temeljni kamen slovesno blagoslovljen na praznik sv. Rešnjega Telesa. Ta znameniti dogodek je mariborski »Večernik« pozdravil z značilnimi besedami. Pred vsem izraža svoj dvom, »da so sedanji časi najprimernejši za take stavbe.« Za gradbo božje hiše je vsak čas primeren. Taka gradnja je vprav potrebna v kraju, kjer hiše božje ni. In to velja v polni meri za okoliš, ki se bo zanj gradila nova cerkev. V rdečem (komunističnem) pasu okoli Pariza se je zadnja leta zgradilo mnogo novih cerkev (številka 100 bo kmalu dosežena), in vendar ne delajo pripadniki francoske ljudske fronte, ki z njimi simpatizira JNS, tej gradbeni akciji nobenih težav. Naši dični JNSarji pa bi radi to lepo, za delavsko ljudstvo vevlačno in potrebno delo zavri z zlohotnim besedičenjem. Da je nagib njihovemu nasprotovanju priatna hudobnost, se vidi iz tega, ker skušajo ljudem naslikati na steno strašilo verskega davka, češ, da se taka hiša ne sme na noben način zgraditi in vzdrževati iz verskih davkov. Kdo pa hoče vpeljati verski davek za gradbo te cerkve? Naj imenuje »Večernik« tiste, ki bi imeli tak namen in pa tudi to moč! Niti na misel ni prišlo kaj takega nobenemu izmed pristojnih činiteljev. Cerkev se bo gradila iz prostovoljnih prispevkov delavskega ljudstva, ki odločno odklanja hudobne JNS poskuse, ki se poslužujejo ostudne laži kot orožja v svojem boju zoper katoliško cerkev.

Svetniki in kmetijci. Naši kmetijci kaj radi poudarjajo, da so tudi kristjani. Da je njihovo krščanstvo neko »tudi krščanstvo«, ne pa pravo in pristno krščanstvo, dokazuje med drugim njihovo pojmovanje o svetnikih in češčenju, ki jim gre. Po katoliškem pojmovanju so svetniki osebe izredne svetosti in junaške krepostnosti, izpričane s čudeži, in zato vredni našega češčenja. Drugače pa pojmujejo svetništvo kmetijci. »Kmetijski list« (15. junija) je to-le zapisal: »Po tleh naše zemlje so pred kratkim prepeljevali zemske ostanke poljskega svetnika Andreja Bobole. Mi smo pot tega slovanskega mučenika smatrali za afirmacijo slovanstva in smo samo toliko sodelovali, kolikor je bila poudarjena slovanska miselnost. Tega naj se zavedajo tudi vsi oni, ki bi želeli drugače.« Za JNS kmetijce torej ni pri svetniku odločen njegov odnos do Boga, ki se kaže v vse nadvladujoči ljubezni in dostikrat tudi v mučeniški smrti za Boga in cerkev, marveč njegov odnos do naroda, v kolikor je češčenje svetnika afirmacija — zakaj rabi liberalni kmetijec to tujo, preprostim ljudem neznano besedo?

— narodnosti. Je sicer povsem naravno, da so svetniki iste narodnosti ljudem bližji kot svetniki druge narodnosti in za to se Slovani posebno radujemo slovanskega svetnika Andreja Bobole. Vendar pa zasluži vsak svetnik, naj pripada tej ali drugi narodnosti, čast kot božji prijatelj. In če se vzame narodnost kot edin vidik, s katerega se to vprašanje presoja, se ne sme pozabiti, da so tudi mučitelji sv. Andreja Bobole bili Slovani, čeprav druge, katolištvu sovražne vere.

Slovaki in JNS. Na Čehoslovaškem ni JNS, ta dvomljiva sreča je bratski čehoslovaški državi prihranjena. Vendar pa naša JNS kakor polž gotove vrste izteza svoje rožičke tudi proti Čehoslovaški, da

Novice

Osebnosti

100 letnica rojstva prvega slovenskega kardinala. Dne 30. junija 1938 poteče 100 let, odkar se je na Moti, takrat v župniji Sv. Križa pri Ljutomeru, sedaj Sv. Magdalene na Kápeh pri Radencih, narodil dr. Jakob Missia, poznejši knezoškof ljubljanski (1884 do 1898), nato nadškof gorški (1898—1902), od leta 1899 dalje kardinal svete rimske Cerkve, umrl 24. marca 1902 v Gorici. Pokopan je na Sveti Gori pri Gorici, kjer je v svetovni vojni našlo smrt toliko naših fantov. — Rajni cerkveni knez je bil rojak lavantinske škofije in doslej edini slovenski kardinal. Za preobnovo verskega in prosvetnega življenja si je stekel, zlasti v ljubljanski škofiji, neminljive zasluge.

Jetika pobrala mladega redovnika. V cisterijanskem samostanu v Stični na Dolenjskem je jetika pobrala na Telovo v starosti 29 let g. p. Ambrozija Brenčič. Rajni se je rodil 1. 1909 v Novi vasi pri Ptujju. Gimnazijo je študiral kot mlad redovniški gojenec v Ljubljani. Bogoslovne nauke je končal z najboljšim uspehom in je zadnja leta posvetil vse svoje moči, da bi bil napravil doktorat iz bogoslovnih ved, kar mu je žalibog preprečila mnogo — mnogo prezgodnja smrt. Mlademu duhovniku svetila večna luč!

Nesreče

Najhujši udarec za hmeljarje v Dravski dolini od Maribora do Ruš. Dravska dolina se ponaša s krasnimi hmeljskimi nasadi, ki so pa letos od Maribora do Ruš najhujše udarjeni. Hmeljska uš je nastopila v taki množini, da so hmeljarji napram tej uničevalki brez moči. Uši se je pridružila še peronospora. Oba omenjena sovražnika sta uničila že tako daleč hmelj-

SEJMARJI! Za birme in božja pota dobite za posebno nizko ceno naše molitvenike, rožne vence in druge predmete. Zglasite se v prodajalni Tiskarne sv. Cirila v Mariboru ali Ptujju!

bi tudi tamkaj na svoj svojstven način oslinila — separatiste. Kajpak so to Slovaki. Vse JNSarsko časopisje, dnevno in tedensko, se zaganja v voditelja avtonomistične slovaške stranke, starega borca za slovaško svobodo, duhovnika Hlinko. »Kmetijski list« mu očita, da njegova stranka ni demokratična, morda zato ne, ker se bori za pravo vlado slovaškega ljudstva na lastnem ozemlju. Ker pa to dela, ga ta list s »pravo slovansko ljubeznijo« ovaja, da hoče Slovaško iztrgati iz bratskega sožitja s Čehi. Vse te fraze, vzete iz JNS ropotarnice, so pri nas prav dobro znane. Ko je JNS bila na vladi, so te fraze ji služile kot največji topovi v boju zoper protivnike pretiranega centralizma in unitarizma. Sedaj ko je JNS v opoziciji, so ti topovi postali nerabni v naši domovini. Ko ne more z njimi streljati v Sloveniji, pa misli, da jih lahko naperi proti Slovaški. Slovaki pa se za ta papirnat bobneči ogenj prav toliko zmenijo, kot smo se svoj čas zanj zmenili pri nas.

ske nasade, da so nekateri celo opustili nadaljnje obdelovanje, ker prideleka sploh ne bo.

Padel s strehe. V Radvanju pri Mariboru je padel s strehe in si je zlomil levo nogo 35 letni kovač Ivan Toplak, katerega so prepeljali v mariborsko bolnico.

Nesreča z vojaško patrono. Anton Haring, 10 letni posestnikov sin od Sv. Jakoba v Sl. goricah, je iztaknil nekje vojaško patrono. Fant se je igralkal z nabojem, kateri se je razletel in drobci so zadele nepredvidneža v prsa in so mu ranili pljuča. Hudo poškodovanega so prepeljali v nezavestnem stanju v mariborsko bolnico.

Dva smrtno ponesrečila v Celju. Drago Slomšek, mesar in trgovec z živino, se je peljal zadnjo nedeljo z motornim kolesom iz Celja proti Laškemu. Pri Tremerju je treščil v iz nasprotne strani vozeči avto g. Vilme Ješovnik iz Arje vasi. Slomšek je obležal na mestu mrtev. — Zadnjo nedeljo dopoldne je utonil pri kopanju v Savinji pod Grenadirjevo brvjo vojak Džemel Katanovič, doma iz vardarske banovine.

Starčka po nesreči smrtno povozil. Pod kočevsko vasjo Cvišlerji je po nesreči povozil z motornim kolesom Hans Macher iz Kočevja 84 letnega Gladnika, staroupokojenca kočevskega rudnika.

Vojak padel iz vozečega vlaka, ki ga je razmesaril. Z osebnim vlakom iz Zidanega mosta proti Ljubljani se je vozil 27-letni vojak Šaban Dautovič. Slonel je pri odprtem oknu na vratih in je radostno pozdravljajal na poljih zaposlene kmete. Pri Ponovičah je pomahal z roko skupini plevic na njivi. Naenkrat pa so se vrata vagona, na katera je bil naslonjen, odprla, padel je pod kolesa, ki so ga čisto razmesarila. Nesrečni nepredvidnež je bil ob obe nogi, razbil si je lobanjo in je obležal na mestu mrtev.